

NESKONČNA VARIACIJA

LENART RIHAR

Fenomen Spomenke Hribar je po svoje banalen, kot se bo čez čas za banalno izkazala večina negativnih tranzicijskih pojavov. Ti se bodo takrat vsem očitno zvedli na eno samo nalogo: obdržati vso (ključno) oblast kljub motnji, ki jo zanje pomeni uvajanje demokracije.

Omenjena gospa pride v rabo vedno, kadar je treba postaviti stvari na pravo mesto, kot se reče. Na ta način je začela s člankom v Delu zaustavljati demokratično stran že takoj leta '92, ko bi se lahko začeli utrjevati njeni zametki. In tako vse do danes. Zabavno je, da sta v primerjavi s tisto veliko nalogo pred dvajsetimi leti zdaj zadosten povod za pisanje že dva para enakih sukničev, ki so se pojavili v neki gorski vasi in za katere je nekdo rekel, da so sešiti v domobranskem kroju. Morda so res, a denimo zastava z orlom zagotovo ni domobraska, kot gospa napačno navaja, saj so domobranci za razliko od posovjetenih kolegov uporabljali izključno slovensko zastavo. Ta je bila seveda čista trobojnica brez kakršnihkoli simbolov.

Naša avtorica ima papirje o podiplomski izobrazbi z znane ustanove, ki se ji reče FDV, a pri konsistentnosti predmetnega pisanja se, glede na znanstveni nivo, ki je bil s strani te ustanove nedavno potrjen pri predsednici vlade, nima smisla ustavljati. Gre za vrsto stavkov, njihovih sklopov, ki lahko držijo ali ne, a celota ... ni da bi govoril. Tako je eden od pokazateljev slovenske nenormalnosti tudi vpojnost, s katero slovensko ljudstvo vedno znova pričaka besedovanje katerega od zakoncev Hribar. Soprog je denimo ravno pred desetletjem povedal par stvari v zvezi s povojnimi poboji, ki jih demokratična stran v integralni obliki dopoveduje že ves čas. Vendar je zato označena za militantno, nestrpnost, kolaborantsko, zagledano v preteklost itd. Ta mož pa si je nemudoma pridobil naslov Delove osebnosti leta. Tako gre to. Pri tem je posebej zanimivo, da se, kadar je kateri od njiju na prižnici, vedno znova v strahospoštovanju strese tudi znaten del cerkvene hierarhije (in ovčic). Pri čemer gre za nekak sado-mazo odnos, saj je Cerkev običajno napičena z največ gneva. Vsekakor bi bila slovenska Cerkev dosti boljša, če bi vsaj približno tako zares jemala katekizem in kako modro papeževo misel.

Sicer nima smisla, pa tudi prostora tukaj ni dovolj, da bi se ukvarjali z namerno ali nevedno napačnimi navedbami. Tudi ne s totalnim nerazumevanjem eshatološke razsežnosti, ki jo pri pokopu ubitega Kiklja izraža škof Rožman. Je smiselno razlagati, da zahvaljevanje za mučenca ni zanikanje človeške in zgodovinske tragedije?! Ali tisto debelo, da je šlo partiji za ohranitev naroda! Kateri partiji, za kateri narod?! In tako dalje, skoraj brez konca. Kot rečeno, nima smisla, ker je tekst očitno namenjen apologiji sovjetske zvezde, demonizaciji demokratične strani in ohranjanju zgodovinskega mita iz totalitarnega časa. Kljub novi variaciji torej nič novega.

Vseeno je morda zanimivo pogledati, v kolikšen napredek je bil primoran režimski človek v dveh desetletjih pritiska, ki ga prinašajo formalna demokracija, resnica in logika. Primerov, da bi partiji v celoti priznali zablode in zločine in krivice in nevzdržne laži, v Sloveniji tako rekoč ni. Tudi naši gospe bi po poltretjem desetletju sodelovanja pri barbarskem projektu legitimiteto za oglašanje podelilo šele tako priznanje. A če bi zmogla to, bi bržčas molčala. Imeti člansko izkaznico pri klavnici oz. njenem polstoletnem nadaljevanju navsezadnje ni hec. Čeprav je sajenje rožic pri istem projektu lažje, kot pa zasajanje krampov v človeške tilnike. Za zdaj nam torej ne kaže drugega, kot da se veselimo vsake besede, ki bi lahko nakazovala napredek in korakec stran od brezmejnih potvorb.

Tako od gospe izvemo, da je bil v Šentjoštu prvi otrok rojen šele petnajst let po vojni. Čeprav bi v Sloveniji kazalo dodati, da je bilo to tako zato, ker so borci NOB vse moške pobili. In da so s tem začeli, preden je bila kje kaka vaška straža, kaj šele domobranec. In da je bilo podobno po vsej Ljubljanski pokrajini. Izvemo, da so vaške straže nastale kot odpor na komunistično sektaško nasilje. Vsaj to, čeprav to dejstvo, ki pomeni zlorabo okupacije za pobijanje Slovencev, ki bi lahko predstavljali oviro na poti k partijskemu enoumju in nasilju, v logiki članka seveda ne odseva. Izvemo, da domobrancev nima počez za izdajalce, ker da je nemogoče - metaforično rečeno - polovico naroda označevati za narodne izdajalce. Tudi to je nekaj. V nadaljevanju napiše nekaj stavkov, ki so, če jih gledamo izolirano, ustrezen odmev na grozljivost Hude jame, tudi trenutnega nevzdržnega stanja pol izkopanih, pol skladiščenih žrtev. Avtorica se spopade tudi z domnevno neobremenjenostjo mladih, kar je vsekakor vredno omembe glede na to, da agitprop to »neobremenjenost« v svrhu lažjega vladanja nenehno spodbuja.

Kaj bistveno več bi težko iztržili, čeprav na neki način niti ni tako malo. Ko je gospa s polnoletnostjo stopala v partijo (in verjetno še desetletja potem), si zagotovo ni predstavljala, da bo kdaj dopuščala take (celo lastne!) stavke. Seveda pa so to izključno manevri, ki z več fineše, kot je premore denimo borčevski poglavar, skrbi za hermetičnost mitologije, oziroma za njeno čim bolj nemoteno delovanje v naši družbi. Tako bodo nekateri srkali vtis intelektualnosti, drugi vtis pietete, spet drugi bodo klonili pod vtisom zgodovinske kompetence, tretjim bo postreženo s kakim pol pobožnim izlivom, četrti se bodo zanašali na zgoraj izbrskane pozitivne stavke, peti bodo fascinirani nad navidezno kritiko lastne strani ... in tako naprej. Ko pade vse to na 70-letno boljševisko podlago, na samocenzuro, na podzavesten strah, z druge strani pa pritisne iz vsega naštetega medijska in javnomnenjska peza, si bo gospa za opravljeno nalogo zagotovo prisluzila odlično oceno.

(Časnik.si)

Razgibano poletje

Tudi sredi poletja je v Sloveniji kar razgibano. Po glejmo:

Nekdanja predsednika uprav Pivovarne Laško in Istrabenza, Boško Šrot in Igor Bavčar, sta bila spoznana za kriva. Prvi kaznivega dejanja zlorabe položaja pri gospodarski dejavnosti, za kar je dobil pet let in deset mesecev zaporne kazni, drugi kaznivih dejanj napeljevanja k zlorabi položaja in pranja denarja, za kar mu je sodni senat ljubljanskega okrožnega sodišča določil sedem let za zapahi. Tako Šrot kot Bavčar sta po izreku sodbe znova poudarila, da nista kriva. Oba sta napovedala pritožbo na drugostopenjsko sodišče.

Slovenija je medtem sredi tedna nasprotovala evropskemu seznamu prednostnih energetskega projekta. Na sestanku posebnega telesa regionalnih skupin v Bruslju je glasovala proti, ker s seznama ni bil odstavljena kopenski plinski terminal v Severnem Jadranu oziroma projekt Žavle. Slovenija se je sprva nameravala pri glasovanju vzdržati, a si je premislila, saj bi nam to onemogočilo morebitno sodno

pot, če bi bila kdaj nujna.

»Tokrat sem pozitivno presenečen. Ampak to je le ena od bitk, ki je dobljena, resni problemi in naloge se šele začinjajo. Izkušnje zadnjih sedmih let namreč pričajo, da je bila slovenska politika absolutno premila do sosede in da je soseda ves čas pripravljala ta projekt. Gre skorajda za streljanje s fračo na Goljata, zato se moramo znova zavedati svojih možnosti, ki nam jih daje evropsko pravo, to pa je, da v skrajnem primeru, torej če diplomatski razgovori ne bodo obrodili sadov, do zdaj jih niso, da začnemo postopek pred Evropsko komisijo, če ta ne bo uspešen pa, da vložimo tožbo v Luksemburg,« je korak slovenske države ocenil strokovnjak za pomorsko pravo Marko Pavliha.

Glavni izkupiček sredinega sestanka kmetijskih organizacij pri premierki Alenki Bratušek pa je ekspertna skupina. V njej so predstavniki kmetov, finančnega in kmetijskega ministrstva ter kmetijskega inštituta, ki bodo usklajevali predlog zakona o davku na nepremičnine. Kmetje zahtevajo, da se iz

obdavčitve izvzamejo vsa kmetijska in gozdna zemljišča, vsi kmetijski objekti s pripadajočimi zemljišči ter nezazidana stavbna zemljišča, ki so po namenu rabe kmetijska zemljišča.

Bratuškova je s tem, kako se Slovenija sooča s finančno in gospodarsko krizo, seznanila Francoisa Hollanda, ki je prvi predsednik Francije, ki je uradno obiskal samostojno Slovenijo. V pogovorih sta soglašala, da je treba gospodarske odnose med državama še okrepiti. Hollande je med drugim menil, da je privatizacija slovenskih podjetij lahko priložnost tudi za francoska podjetja. Francoski predsednik se je udeležil tudi srečanja voditeljev držav Zahodnega Balkana na Brdu pri Kranju. Obljubil je pomoč na poti v Evropsko unijo.

Vse več pa je ugibanj o novih strankah - tako na desnem kot na levem političnem polu. Analitiki se načeloma strinjajo, da jih morebitna nova stranka na levici ne bi presenetila. Kot kaže, se v politiko podaja nekdanji predsednik računskega sodišča Igor Šoltes.

Pastir v sedanjem svetu

Kot bi mignil, je minil svetovni dan mladih v Rio de Janeiro in z njim prvo potovanje papeža Frančiška. Bili so nepopisni dnevi, katerim je sledil ves svet. Mediji so podrobno poročali o delovanju papeža, ki je »osvojil« božje ljudstvo, pa prodrli tudi v srca tistih, ki sicer niso blizu Cerkve in vere.

Nekaj je v papežu Bergogliu, kar navdaja s spoštovanjem, občudovanjem in simpatijo. Tako so potekali dnevi brazilskega obiska, od prileta pa do slovesa. A papež je poskrbel, da je v teku bivanja na latinskoameriškem kontinentu zasejal idejo nove Cerkve in nove evangelizacije. V ta namen je izkoristil vsako priložnost: romanje v svetišče Aparecida, obisk ene izmed brazilskih favel, srečanje s škofi, obisk bolnišnice za zdravljenje odvisnikov, obred zakramenta svete spovedi, večerni križev pot in zlasti osrednjo sveto mašo srečanja mladih, ki je na plaži Copacabane zbrala množico treh milijonov duš.

In, končno, slovo, ob katerem je svoje prvo mednarodno potovanje označil za »nepozabno, polno lepih trenutkov«. V svojem govoru se je papež zahvalil vsem, ki so prispevali k temu, da je bil svetovni dan mladih v Rio tako posebno doživetje. Papež je dogodek opisal kot pristno izkušnjo rasti v veri. Nato je neposredno nago-

voril mlade, rekoč, da so pravi protagonisti svetovnega dneva mladih.

»Naj vas Bog blagoslovi za čudovito pričevanje vašega življenja in za vaše močno in veselo sodelovanje v preteklih dneh. Mnogi od vas ste sem prišli kot učenci. Ne dvomim o tem, da boste vsi od tod odšli kot misijonarji.«

Papež Frančišek je izrazil upanje, da bodo semena svetovnega dneva mladih obrodila sadove in sprožila novo pomlad.

»Vedno bom svoja upanja polagal v mlade Brazilije in mlade po svetu: prek njih Kristus pripravlja novo pomlad po vsej zemlji. Videl sem prve sadove in vem, da bodo drugi veselo poželi žetev.«

Naslednji svetovni dan mladih bo potekal leta 2016 v poljskem Krakovu, je še napovedal papež Frančišek ob zaključku srečanja.

30-LETNICA SMRTI

Pesnik Gregor Mali

Kako čas neizprosno teče! Kar pretrese nas, ko nas časopi-sna novica opomni, da je pred nami kakšna okrogla obletnica dogodka, ki se nam včasih zdi, kot da se je razvijal komaj pred kratkim.

V domovini so se občutno spomnili, da je pred tremi desetletji k Bogu odšel naš pesnik Gregor Mali. Umrli je 25. julija 1983. V skupnosti se ga spominjamo predvsem kot gorečega dušnega pastirja, spovednika, kateheta na naših sobotnih tečajih ... Naš dopisnik Gregor iz Slovenije (glej spodaj) razvija še druge srčne spomine. A pomembno je tudi, da ga vsaj na kratko orišemo kot pesnika, predvsem verske vsebine. Ob njem se je obširno ustavila tudi Ksenija Hočevnar, v Družini. Berimo: »Kdo ne pozna pesmi Zvonovi so zapeli? Besedilo je napisal Gregor Mali, uglasbilo pa jo je kar dvanajst različnih skladateljev - napevi nekaterih skladateljev so že

ljudski, z drugimi, na primer tistim, ki ga je napisal Lojze Mav, pa se naši najboljši zbori predstavljajo na koncertih in prestižnih tekmovanjih.

Gregor Mali je bil duhovnik, do druge svetovne vojne je pisal predvsem sakralna besedila. Po vojni se je moral izseliti v Argentino, tam pa je pisal največ besedil z domoljubno tematiko. Na njegova besedila je skladalo kar 56 skladateljev, kar ga po besedah poznavalca Eda Škulja uvršča v sam vrh po številu uglasbenih pesmi, tako na posvetnem kot sakralnem področju.

Malijeva nečakinja Nežka Borin Mali je po odhodu v pokoj začela zbirati Malijeve besedila in v nekaj letih izdala dve zajetni zbirki. V prvi je zbrala prek tisoč Malijevih pesmi iz obeh obdobjih ustvarjanja, mnoge, posebno tiste iz časa izseljenstva, so bile sploh objavljene prvič, priskrbela ji jih je sestra Ivanka Rode, ki je sredi 60 let prejšnjega stoletja šla k stricu Gregorju na obisk v Buenos Aires in se tam poročila. V drugi zbirki *Zvonovi so zapeli*, ki je pravzaprav pesmarica, pa je Borin Malijeva zbrala 421 skladb na Malijeve besedila, napisalo jih je 56 različnih skladateljev, med drugimi Hugolin Sattner, Franc Kimovec, Stanko Premrl ...»

Ohranimo nanj hvaležen in trajen spomin.

VTISI IZ SLOVENIJE

»Smo v Cordobo prišli ...

... smo vsi zavriskali:/ juhej, juhej,juhej, juhej./ Močno nas sonce žge,/ srce v veselju žge,/ juhej, juhej, juhej, juhej.«

(Od našega dopisnika)

Prva kitica himne prve počitniške kolonije (kje je že leto 1962!) pri dr. Hanželiču mi je prišla v spomin iz več razlogov. Predvsem ta, da sem z nekaterimi sorodniki in peščico Argentinec bil v frančiškanski cerkvi na Tromostovju pri maši za pokoj duše župnika Gregorja Malija ob tridesetletnici njegove smrti. Pomagal je tudi vročinski poletni val, ki je zaobjel Slovenijo preteki teden in verjetno vzbujal zavist buenosaireške klime.

Maševal je p. Stane Zore, frančiškanski provincial, ki je - tako kot pokojni župnik - tudi rojen v Selu pri Kamniku. Kot je v pridigi povedal, Gregorja Malija ni poznal, čeprav naj bi hiši stali kake tri (časovne) minute narazen. Da je vedel le za »gospoda« iz tiste hiše. Med mašo so na koru prepevali nekaj od tistih 421 cerkvenih pesmi, ki so jih razni skladatelji uglasbili na Malijeve besedila; orglal je organist Mišo Frelih.

Kot je v članku tednika Družina dr. Edo Škulj omenil, je Malijevo izvajanje Kristusa v pasijonu velikega petka nepozabno. Prav tako peti delčki ob slavljenju sv. križa na veliki petek, v soboto pa slavljenje luči in aleluja, vse zapeto po trikrat, vsakič za ton više.

Marsikdo se ga bo spomnil kot veroučitelja v Slovenski hiši in potem v San Martinu. Nas, šolarje Jegličeve šole, je učil še v stari Slovenski hiši. V tistem delu, kjer je zdaj

oder, je stala *prefabricada*: na enem koncu dvorane je stal prezbiterij z oltarjem, na drugem pisarna Slovenske kulturne akcije. Ker takrat ni bilo denarja za kake učne pripomočke in zemljevide, nam je župnik s prstom kazal obrise Svete dežele in poti, ki jih je Jezus prehodil iz enega kraja v drugega - po vratih, ki so delile prezbiterij od dvorane ...

Če se vrnem k počitniški himni, ne morem mimo spomina gdč. Anice, saj je ona prosila župnika, da napiše besedilo; kdo ga je uglasbil ali kje je dobila vižo, pa ne vem. Vem še to, da ko sem čez precej let spet prišel na kolonijo, to pot v vlogi voditelja, nam jo je sovoditeljica, nepozabna Ivanka, zapela z vsemi kiticami.

Gregorja Malija je 'poznal' tudi sopevec v cerkvenem zboru na Škofljici. Kmalu po naši preselitvi, ko sva z Miriam začela hoditi k zborovskim pevskim vajam, ponavljamo pesem, pa me sopevec Martin dregne in vpraša: »Poznaš tegale?« Pod naslovom pesmi je bilo zapisano ime Gregorja Malija. »Seveda, verouk me je učil«, mu odgovorim. »Mene je pa krstil«, pravi in še povedal, da ne ve dosti o njem, le da je bil za župnika v njegovem Ajdovcu, pa da je potem živel v Argentini. Ker Martin ni mogel tega obdržati zase, je vsemu zboru povedal najino stično točko - Gregorja Malija. Pa je tedanji župan Jože, najin sosed na tenorski klopi, rekel: »A zato sta tako fejest!« Ja, župani znajo ...

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Napetost raste vzporedno z ritmom bližanja primarnih volitev. Tako vlada kot opozicija skušata nakazati, da so jima ankete naklonjene. A dokončne besede ne more izreči nihče. Prevečkrat se je že izkazalo, da napovedi niso verodostojne.

Kaj bomo sploh volili.

Ne razume se popolnoma, za kaj sploh služijo te primarne volitve. PASO (Primarias Abiertas, Simultaneas y Obligatorias = Predhodne, odprte, istočasne in obvezne) so volitve, ki jih je pred časom iznašel kirchnerizem, ker so mu bile funkcionalne, da je preprečil povezave opozicijskih skupin. Navada je bila, da so se po notranjih volitvah strank med sabo si nasprotujoče skupine nato strnile, dodale ali izpušile kandidate in tako nastopile ojačene. Zakon, ki predvideva obvezne PASO, to izrecno prepoveduje. Istočasno pa za volitve izloči stranke, ki ne presežejo volilnega praga. Namen je oslabeti opozicijo. Izgovor za to je domnevni cilj, da stranke istočasno izberejo dokončne kandidate. A to se je v večini primerov že zgodilo. Predvsem pa je to izvedla vladna FRV, kjer je doma la vse kandidate določila predsednica sama. »Primarne« volitve tako izgubijo ves opevani smisel. Dvojne volitve, dvojno delo, dvojni stroški! Imajo pa nek drug pomen. Dejansko so postale verodostojna anketa, kam se obrača naklonjenost državljanov dva meseca pred dokončnimi volitvami. Pa tudi propagandna gesta. Pred dvema letoma so PASO pokazale, da bo predsednica gotovo zmagala. Na sledečih splošnih volitvah je nato potegnila še več glasov kot pa na primarnih. Kaj pa letos? Taktika se lahko obrne proti vladni. Vse je odvisno od izida in sledečih korakov, ko nam bo jasno, kam volilna volja »taco moli«.

Ankete kažejo smer.

Seveda ustanove javnega mnenja delajo z vso paro. Kot smo že večkrat poudarili, vladi preti poraz v štirih večjih volilnih okrožjih. Zato je tako važno, da bi si zagotovila zmago v ključni provinci Buenos Aires, ki predstavlja tretjino volilnega telesa. Vse je šlo precej v redu, dokler se ni prikazal župan predmestne občine Tigre in za sabo potegnul mnoge kolege, večji krog sindikalizma, predvsem pa simpatije prebivalstva, ki je že naveličano vladne objestnosti, nasilja, laži in sprenevedanja. Skoraj neverjetno je, da komaj poznan župan majhne obrbozne občine lahko pritegne toliko simpatij, da vodi skoraj v vseh anketah.

Pojav kaže na pomanjkanje alternative. Spričo vseh vladnih napak in zmot, pa še prej omenjenih grdobij in grehov, bi neka resna in vredna alternativa pogazila vse vladne pozicije. Tako pa množico državljanov, ki si želi konca tem blodnjam, pretresajo dvomi in strah, da bi vladni strategji znova iznašli kakšno rešilno potezo, ki bi v zadnjem trenutku nagnila tehtnico na stran gospe predsednice. A nekaj je jasno: dvotretjinske večine v parlamentu vlada ne bo dosegla. Tega se že zavedajo v vladi in s tem se je (hočeš - nočeš) sprijaznila tudi gospa Cristina. To je tudi povod, da se guverner Scioli vedno bolj angažira v volilni kampanji. Upa (sanja), da bo spričo dejstva, da gospa ne bo mogla ponovno kandidirati, predsedniška kandidatura leta 2015 padla njemu v naročje kot zrel sadež. Pri tem pa seveda ostaja vprašanje, kaj bo o zadevi odločil vladni vodilni krog, in kaj Massa, ki se že spreminja v »velikega volivca«, če se njemu samemu ne bodo pocedile sline po predsedniškem prestolu.

»Volitve so vredne maše.« Tako bi po Henriku IV lahko povzela gospa Cristina. Zato je hitro potovala v Rio de Janeiro s svojim kandidatom (Insaurralde), da bi ob papežu Francišku pridobila nekoliko izgubljenosti in ugleda (in seveda nekaj glasov). Kar smešno je, kako se mu sedaj prilizuje, potem ko ga je leta in leta zaničevalno zapostavljala in potovala po vsej Argentini, da ji ni bilo treba srečati se z njim na Te Deumu v buenosaireški katedrali. A po drugi strani je njena drža razumljiva. Skoraj ni lahko rekli, da je »vsak glas vreden maše«. Vladi gre za nohte po njeni lastni krivdi. Težave se kar vrstijo: inflacija v juliju predstavlja nov izreden sunek; investicije padajo v razmerju 30%; energetska kriza se veča; z Urugvajem se pogajajo za uvoz pšenice(!); na vojaški fronti gori, ko njen ljubljenec general Milani doživlja nove obtožbe; pomanjkanje varnosti postaja kritično (na tej točki zlasti gradi Massa); in še bi lahko naštevati v nedogled. Ko omenjamo energetska krizo: od desetih dolarjev, ki odtečejo za uvoz, sta kar dva namenjena nakupu goriva. Še leta 2011 je energija predstavljala le en dolar na vsakih deset. To tudi pojasni, zakaj je vlada odstopila od vseh nacionalističnih principov v dogovoru s Chevronom. Devizni sklad pa nenehno pada in dolarška nabirka »pobeljenja« je prava polomija, kljub vsem vladnim pritiskom.

NARODNI SVET KOROŠKIH

Inzko ponovno predsednik

Predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev (NSKS), ene od krovnih organizacij koroških Sloven-

cev ostaja dr. Valentin Inzko. Volitve, ki so potekale od 24. junija do 15. julija. Osrednja volilna komisija

je potrdila, da je dr. Inzko prejel 75 odstotkov glasov, njegova protikandidatka Angelika Mlinar, sicer nekdanja tajnica NSKS, pa 25 odstotkov.

Dr. Inzko je vodenje NSKS prevzel leta 2010, ko ga je na ta položaj izvolil Zbor narodnih predstavnikov (ZNP). Med letoma 2005 in 2009 je bil avstrijski veleposlanik v Sloveniji, leta 2009 pa je postal tudi visoki predstavnik mednarodne skupnosti in posebni predstavnik Evropske unije v BiH.

ZNP kot najvišje telo demokratičnega odločanja v NSKS izvaja tudi nadzor nad delovanjem predsedstva, ki ga ob neupoštevanju večinsko sprejetih sklepov lahko tudi odstavi. Razmerje med predsedstvom organizacije in ZNP v NSKS je torej mogoče primerjati z odnosom med vlado in parlamentom v parlamentarni demokraciji, predsedstvo zato nikakor ne more ukrepati mimo volje večine v ZNP, pojasnjujejo pri

NSKS.

48-člansko telo je sestavljeno iz 18 poslancev in poslank, ki so izvoljeni v 18 volilnih okrožjih, ter iz 30 poslancev in poslank, ki so na splošnem seznamu prejeli največ podpore.

Letošnje volitve ZNP pa so prinesle veliko zastopanost žensk in mladih med izbranimi kandidati. Potegovalo se je 83 kandidatov, med izbranimi je bilo več žensk in mladih kot pri zadnjih volitvah leta 2005.

»Novost je, da je bila v 18 volilnih okrožjih neposredno izvoljena natančno ena tretjina žensk. To je skoraj podvojitvev v primerjavi z volitvami leta 2005. Poleg tega so bili zbrani celo trije 22-letniki. V zbor je bilo tako izvoljenih več žensk in mladih. Mladina je svojo priložnost izkoristila in v zbor izvolila deset mladih kandidatov,« je za STA povedal podpredsednik NSKS Nanti Olip.

SLOVENSKA VAS

Mesec junij v Baragovi šoli

V soboto 29. junija je ga. Monika Urbanija s svojimi učenci okrasila balkon s trakovi in zastavami, da bi praznovali dan državnosti. Po odmoru smo se postavili v vrsto in sedeli razdeljeni po

razredih. Ob začetku proslave smo zapeli »Zdravljico«, to je poseben trenutek, je še razložila voditeljica šole, ko je omenila, kako je pred 22. leti potekal tisti dan. Povedala nam je, kako je slovesno odmevala »Zdravljica« in visoko plapolala slovenska zastava z grbom, ne več »Titova jugoslovanska« z zvezdo. Tistega dne - je nadaljevala - smo Slovenci v domovini in po svetu videli prihodnost v samostojnosti. Imeli smo priložnost

postati narod z lastno državo. Prešernove besedo so bile uresničene: »Žive naj vsi narodi, ki hrepene dočakat dan ...«

Res je, da se ne da opisati vseh slovenskih lepote, od sredozemske modrine in kraškega podzemlja, do alpskih visokogorskih strmin, in še naprej od panonskih nižin do dolenskih gričev ... Slovenija ima toliko naravnih lepote, da jih ne bi morali prešteti. Pa tudi se ne da povedati kaj čuti naše srce, ko zasliši brnečo Sočo, valove Jadranskega morja, tišino Karavank vse tiste glasove narave v naši domovini. Samo nadarjenost pisatelja lahko vse to pove. V tem primeru je ga. Monika poskrbela za posebno poezijo Elizabete Kremžar »Slovenska zemlja«, ki jo je opisala edinstveno, krasno, milo ... Recitali so učenci 5. in 6. razreda. Naj še to povem, da smo morda v tistem trenutku začutili vonj polja ob domači zemlji.

Težko je osnovnošolskim otrokom razlagati o domovini, še posebno, ko je tako daljna. A kljub temu je ga. Luciana Servin povedala otrokom, »... da domovine ne gradimo z opeko, temveč jo gradimo v srcu, z ljubeznijo do materinega jezika ..., da nas je usoda peljala do neke

daljne celine, do Južne Amerike. Poglejmo si v oči, v srce in odkrili bomo, da je v njem čudoviti temeljni kamen slovenstva, naše ljubljene domovine. Bodimo ponosni, da smo slovenskega rodu in praznujmo z veseljem Slovenski rojstni dan s pesmijo, s slovensko melodijo z željo, da bi zadonela prek vse strani neba.«

Na vrsti je bil petje, kitara je bila na višku ko so otroci zapeli »Moja Slovenija«, tako navdušeno, da jo je potem še majhna skupina želela zopet zapeti in se učila geste refrena. Nato je bila na vrsti »Tam kjer beli so snežniki«. Osebnost sem obudila otroške spomine, ko nas je ga. Zdenka Jan učila v zborčku to čudovito pesem.

Za konec je voditeljica povedala Prešernove besede, take ljubke, prirske, ki jo je napisal svoji Juliji in jih seveda lahko namenimo tudi za domovino:

»Pesem moja je posoda tvojega imena
V njej bom med slovanske brate sladki glas zanesel
od zahoda do izhoda tvojega imena;
Na posodi v zlatih črkah slava se bo brala
od naroda do naroda tvojega imena.«

OB KRESNEM OGNJU

Naslednji večer smo se zbrali na igrišču ob kresu. Prepevali smo razne melodije. Otroške, mladinske pesmi je spremljala kitara in pomagali so nekateri starši, tete in strici, ki so po igri »Medved« ostali še malo v domu.

Fantje so pripravili nek smešen pevski prizor. Zapeli so nam narodni venček s čudnimi naglasni in glasovi. Imeli so pokrite obraze tako, da so se samo usta videla. Nazadnje pa tako smejali, da še končati niso mogli. Deklice so nam uprizorile neki počitniški dogodek. Oponašali so se med seboj in tudi nekatere učitelje. Vreme ni bilo najboljšo majhne kapljice so začele padati a nismo omagali s petjem. Čez nekaj par minut je že deževalo močnejše, vendar smo vztrajali. Nekateri so se umaknili malo pod streho, starši so prihajali po otroke, veter je naraščal in iskre so letele po zraku.

Pred slovesom, da bi ušli pred dežjem, smo zadnjo pesem zapeli s pomočjo g. Aleksa Barle-

ta, ki je priskočil na pomoč neutrudljivi ge. Moniki. Moteči dež nas je pustil brez zaključka, a bomo vendar prosili Sv. Petra in Pavla, da nas bo prihodnje leto vreme spremljalo.

LvS

PRISTAVA

Lep poklon žrtvam

V nedeljo 30. junija po sv. maši smo se Pristavčani, kot že vrsto let, poklonili žrtvam komunistične revolucije na slovenski zemlji. Spominska proslava se je pričela z govorom prof. Tine-ta Vivoda (objavljen je bil v celoti v prejšnji številki).

Program si je zamislil, pripravil in postavil na oder Jože M. Rožanec, ki je tokrat ponovno izkazal svojo pripravljenost in tankočutnost. Na odru so se vrstili recitatorji (Marjanka in Saši Ayerbe Rant, Nežka Papež, Pavel Grohar in Jože M. Rožanec), ki so brezhdbno podali izbrane odlomke Debeljakove Črne maše in Polifoni koral, Balantiča Zasuta usta

venski vojaki in Teharska legija (Andrej Conde, Pavel Grohar, Janez Kopač, Martin Križ, Tomaž Maček, Jože M. Rožanec, Marko Skubic in Martin Zarnik). Tu je Marjanka Grohar spretno spremljala na klavirju.

Zaključne besede škofa Rožmana: *Benedicat vos - Blagoslovi vas Bog Oče, Bog Sin, Bog Sveti Duh! Da vas pot okrog svetov, čez proge Oceana, čez polja tuja in njih kamen pripelje domov v rodno vas ... so se nam zapičile v srce. Kot se razburkano morje, ki po hudi nočni nevihti potolaži in se umirjeno prerodi v nov svit, tako smo se tudi vsi prisotni pridružili spomenu naših rajnih in se poslovili s pesmijo Oče,*

ter Papeža Zadnji pozdrav.

Recitacije je dopolnila zgodovinska povezava, izza odra, v besedah Natalije Mele, Viktorije Selan in Matjaža Rožanca. Literarno zgodovinske odlomke so spremljali glasovi fantov in mož, ki so prepevali domobranske pesmi-koračnice: *Naj čuje nas, Slo-*

mati ...

Hvala vsem, ki ste z besedo ali pesmijo pomagali, da je spominska proslava lepo potekla, še posebno pa Jožetu M. Rožancu in Marjanki Grohar za zamisel in odgovorno delo. Bil je lep poklon domobranskim žrtvam!

a.m.

Uspeh našega umetnika

Daniel Leber, ki je bil v letu 2012 nagraden s štipendijo univerze Di Tella za mlade umetnike, je letos razstavil svoja dela pri 22. sejmu Arte BA 2013 v Ciudad Autónoma de Buenos Aires.

Na tem umetniškem sejmu se zbirajo znane argentinske in mednarodne umetniške galerije. Nad 500

umetnikov je razstavilo svoje stvaritve.

Danielov kip, »Poklon« (»Homenaje«), je bil izbran kot eden izmed deset najboljših del sodobne umetnosti (<http://www.lanacion.com.ar/1584574-inaugura-arte-ba-una-oportunidad-para-iniciarse-en-el-coleccionismo>).

Čestitamo mlademu umetniku!

PREKMURCI V BERNALU

Nov odbor društva

Nova predsednica
Esther Cmor

Slovensko prekmursko društvo v Bernalu je pred kratkim hudo prizadela smrt dolgotletnega predsednika. Juan Banko, ki je bil tudi v naših Domovih poznan in priljubljen, se je poslovil in odšel k Bogu po zaslužen plačilo.

Da dopolnijo vrzel, so se člani društva, v skladu s pra-

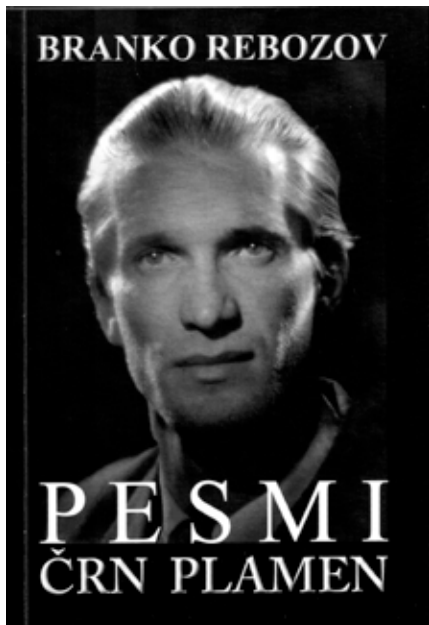
vilnikom, zbrali na občnem zboru. Na njem so izvolili nov odbor, ki bo v obdobju 2013-2014 vodil njihovo delovanje.

Novi odbor sestavljajo: predsednica, Esther Cmor; podpredsednica, Analía Čuček; tajnica, Miriam Banko, blagajnik, Javier Ferreyra; odborniki: Oscar Skrilec, Verónica Cmor in Roberto Mislej; nadomestnika: Pablo Armocida in Leonardo A. Fazio. Nadzorni odbor: Nestor Pacha, Carlos A. Cmor in Carlos Cigoj; nadomestnika: María V. Terplan in Norma B. Ruiz.

Novemu odboru tudi Svobodna Slovenija želi mnogo uspehov pri vodenju društva in delu za ohranitev slovenstva in prekmurskih tradicij v njihovi skupnosti.

Branko Rebozov je odšel

Slovenska kulturna akcija in vsa skupnost mu dolgujeta priznanje za njegovo zvestobo kot sodelavcu, kot kulturniku, ki je stal do konca na okopih slovenstva v boju za zgodovinsko resnico in za prijaznejšo Slovenijo. Bil je naš član, prijatelj,

sourednik Meddobja, spremljal je naše delo, pisal in objavljaj. Bil je stalna vez med SKA in NUKom preko Rozine Švent.

Malo pred predstavitvijo njegovih *Pesmi* sem ga obiskal na domu, zelo potihoma je govoril, jaz pa slabo slišal; tako se je potem pošalil, da je bil pogovor gluhozemih.

Po tem se je Branku zdravje še poslabšalo in je predstavitev preklical. Katica Cukjati ga je le prepričala, da je dovolil, saj je bil večer že napovedan.

Knjigo *Pesmi Črn Plamen* smo predstavili 1. septembra 2012 v Slovenski hiši. Na voljo je bilo le pet izvodov, a vabilu Akcije se je odzvalo lepo število rojakov. Naj se Branku oddolžim, čeprav z zamudo, s skromnim zapisom, kot počastitev njegovemu spominu. Zapis morda ne odgovarja čisto dobesedno predvajanemu v živo, a v glavnih mislih nedvomno.

Zbirka *Pesmi Črn plamen* je izšla lani v Bs. Airesu kot Samizdat. Na naslovnici je avtorjeva fotografija iz mladih let. (Če bi imel dolge lase in malo bradice bi lahko igral v kakem filmu za Kristusa). V posvetilu beremo *Spominu slovenske domobranske vojske ...* Res mi je Branko omenjal te pesmi kot domobranske.

Na kakih devetdesetih straneh se zvrsti 40 pesmi; na koncu so opombe, kazalo, osem slik in faksimile rokopisa pesmi *Usoda izgnanca*. Zbirko je pripravil za tisk in jo oblikoval sin Aleksander Borut. Izvemo, da je knjiga namenjena družini, sorodnikom, prijateljem in znancem, ne pa za prodajo. Na zavitek platnic je strnjen avtorjev življenjepis.

Leitmotiv zbirke je revolucija na Slovenskem in posebno tragična zgodba slovenske narodne vojske, katere član je bil. Vest o izdaji in pobojih, piše, je kot mesarski nož, ki si ga ni mogel izdreti vse do danes. V zbirki prevladuje tematika smrti, groze, nasilja, krivic. Tragika protikomunističnega tabora ga je zaznamovala kot travma. Pisanje mu je terapija, beseda ga zdravi. Boli ga izguba domovine, razočaran je nad svetom brez ljubezni.

Nezaslišani zločin genocida je tema, ki se ponavlja v mnogih pesmih. *Vest o izdaji, Kje so, da jih ni nazaj?, Skupen grob, Jaz sem sam en velik grob, Mati čaka sina ...*

Potem naš eksodus: *Prihod v Argentino, Slovenski Dom na tujem, Zakaj se ne vrnem*. V pesmi *Lastovki* vzklikne: *Smrt srca je, ki v meni tli in žge, kot črn plamen*.

Kakšen je njegov slog? O tem naj sodi stroka. Povem le, da je lahko umljiv, nič zavrit ampak neposredno pripoveden. Starejše pesmi, izza 60-tih let, so še rimane, na pr. *Lastovki*. V poznejših se mu zapiše rima le bolj slučajno, redkokdaj. Isto velja za metriko. Osebnost pogrešam bolj izrazito kadenco, v tem ni dovolj dosleden. A zanj je bila očitno misel važnejša kot iz-

raz. Prevladuje vsebina nad obliko, sporočilnost nad formo. Pesmi so povečini pričevanjske: sporočajo resnico o naši tragediji, ki nas je kot narod razdvojila In - žal - tudi pohabila. Mislim, da je v tem njena vrednost. Knjiga je ostra obtožba boljševiške revolucije - in tudi pričevanje o upravičenosti upora.

Črn plamen je, kot vem, edina Brankova pesniška zbirka. A pisal je tudi spomine; poslal mi je na ogled prvo verzijo iz njegove domobranske dobe. Ne vem, če jih je mogel končati. Mnogo je prevajal. Eriko Poglajen za knjigo *Devet pomladi*. Gregorja Papeža v več kot sto pesmih; Gregorčičevo *Soči*; pesmi *Spoon River* Edgarda Lee Mastersa. Tudi kakšno mojo je prevedel. Da se mu oddolži, mu je Gregor P. prevedel

Neformalne pesmi.

Kje je objavljaj? Največ v *Meddobju*, potem v *Zavezi*, v *Zvonu* in še kje. Veliko napisanega čaka na izbor in objavo. Omenil mi je, da ga je *Rozina Švent* priganjala naj le piše, da bo pozneje čas za loviti napake. Tu je tudi vzrok, da knjiga ni šla niti skozi korekture. Mudilo se je.

Branko Rebozov ponovno zatrobi v rog zgodovine: bil sem domobranec in to mu je v čast. Bil je velik domoljub in poštenjak, kot vsi njegovi sobojevniki. V neki pesmi zapiše: *Ne vem ali je Bogu všeč moja vera, / ne vem, ali ganejo koga moje pesmi, /*

Vem, da v tem svetu brez ljubezni / umiram.

A glej, kot avis fenix vstaja iz pepela in nam sporoča - v posvetilu: *Rad pel bi srečnemu življenju in ljubezni, / pa upajoč v Boga moram peti smrti.*

Dragi Branko, počivaj v miru, kot si napovedal v pesmi: *na pampski ravnini, / med samotnimi ombuji... / tu bom ležal in še mrtev mislil nate, domovina, / čakal tvoje ljubezni in tolažbe ...*

vir

20. tabor Slovencev po svetu

Izseljensko društvo Slovenija v svetu SVS je tudi letos izvedlo svoj tabor, to pot že 20. po vrsti. Po nekaj taborih, izvedenih v različnih krajih po Sloveniji, je letošnji znova potekal v Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano. Kot je povedal generalni tajnik SVS, dolgoletni predsednik društva in pobudnik taborov **Boštjan Kocmur**, so v vseh dvajsetih letih sledili potrebam in željam Slovencev po svetu, da bi o svojem življenju - tudi težavah - obvestili širšo slovensko javnost.

Naslov letošnjega tabora je bil *Zakaj ostati v Sloveniji?* »Že več let opažamo, da alarmantno število Slovencev odhaja v svet. To so mladi, izobraženi ljudje, ki so upanje naše prihodnosti. Povabili smo nekaj mladih, ki kljub temu, da delujejo v tujini, delujejo tudi v Sloveniji,« je poudaril Kocmur.

Tabor se je začel ob 9. uri, v kapeli Zavoda sv. Stanislava. Ljubljanski škof Anton Jamnik je ob začetku daroval sveto mašo. V pridigi je rojake pozdravil ter jih spodbudil, naj bodo zvesti koreninam, h katerim prihajajo. Izrazil jim je hvaležnost za požrtvovalnost, da ohranjajo jezik in kulturo. S škofom je somaševal slovenski duhovnik v Buenos Airesu Franci Cukjati, peli so naši mladi rojaki maturanti Srednješolskega tečaja.

Takoj po maši se je začela okrogla miza *Zakaj ostati v Sloveniji? Mladi, med Slovenijo in tujino*. Gostje bodo: ddr. Klemen Jaklič (predavatelj na Harvardu), mag. Klemen Žumer (svetovalec Evropske ljudske stranke v Evropskem parlamentu), mag. Uroš Zorn (rojen v Franciji, sicer pa univerzitetni inženir agronomije), Ciril Valant (v Franciji rojeni podjetnik) in Federico Potočnik (rojen v Argentini, sicer pa deluje v Evropskih ustanovah v Bruslju). Predstavili so osebno izkušnjo življenja in ustvarjanja razpeti med Slovenijo in tujino.

V kulturnem programu pa so s svojo kulturno predstavitevjo nastopili letošnji maturantje RASTi, ki so se julija mudili na obisku v Sloveniji. Deležni so bili dolgotrajnega odobravanja.

Srečanje se je zaključilo s prijateljskim kosilom, ki je prav tako potekalo v prostorih zavoda.

JEDAČA IN PIJAČA

EuroBasket že pred durmi

»Pri nas še ni bilo take priložnosti za slovenski turizem, kot je EuroBasket, kjer lahko pokažemo, kaj imamo,« je povedal Aleš Križnar, direktor evropskega prvenstva v košarki, ki ga bo Slovenija gostila med 4. in 22. septembrom.

In ena izmed tistih stvari, ki jih ima Slovenija res vrhunske, je kulinarika. Prihajajoče prvenstvo bo tako odlična priložnost,

da se država promovira med tujimi obiskovalci (pričakujejo med 25.000 in 30.000 tujih navijačev) in da se glas o kranjski klobasi, vinski šunki in vrhunskih vinih ponese v Evropo.

Čast postati uradni catering EuroBasketa je po razpisu pripadla gostinstvu Jezeršek. Direktor Jure Jezeršek je za MMC povedal, da bodo med prvenstvom pripravili kar 66.000 obrokov, od česar bo različnih jedi 1.500. Koncept bodo dnevno menjavali, tako da bodo gostom ob slovenskih specialitetah pripravljali tudi bolj mednarodne jedi. Velik poudarek bo na zaščitenih slovenskih jedeh, ki imajo še veliko tržnega potenciala (kraški pršut, nanoški sir, kranjska klobasa ...). Za vse skupaj bodo porabili kar 28 ton živil, pri pripravi pa bo sodelovalo več kot 120 kuharjev.

Zgodba zase pa je premierni izbor uradnih vin EuroBasketa. Tako se bo med prvenstvom po hotelih, vinskih barih in lokalnih pilo 14 vin desetih slovenskih vinarjev. To so: rebula Quercus (Goriška brda), šipon Gomila (P&F, Štajerska), 3 Cuvee - trojka (Steyer, Štajerska), zelen Lanthieri (Vipava 1894, Vipavska dolina), chardonnay (Kristančič, Goriška brda), beli križ (Marof, Prekmurje), breg chardonnay (Marof, Prekmurje), zlata penina Brut natur (Radgonske gorice, Štajerska), Vila Istenič (Penine Istenič, bizeljsko-sremiški okoliš), refošk Rex Fuscus (Vinakoper, Primorska), stara brajda (Ščurek, Brda), teran (Vina štoka, Kras), cviček (Martinčič, Dolenjska), damski rose (Erzetič, Goriška brda).

Vsa vina bodo stregli v uradnih embalažah, ki bodo tudi napredaj kot všečno darilo. Vse skupaj računajo, da se bo stočilo 60.000 steklenic, bo pa v času festivala potekala tudi Ljubljanska vinska pot, na kateri bodo na stojnicah predstavljali uradna vina in zaščitene slovenske izdelke.

Nov mejnik za Postojnsko jamo

Postojnsko jamo je 16. julija obiskal 35-milijonti obiskovalec. To je postal Poljak Pawel Piatkiewicz, ki je v Postojno prišel z družino. Nagradili so tudi »osmoljenca«, ki

dpaket za dve osebi v Rogaški Slatini, na krajši slovesnosti, ki so jo ob tej priložnosti pripravili, pa je povedal, da je zelo vesel in presenečen, saj ni pričakoval, da se bo sreča

da je imela že toliko obiskovalcev.

Goste v Postojnski jami štejejo že od leta 1819, ko si jo je kot prvi uradni obiskovalec ogledal takratni avstrijski prestolonaslednik Ferdinand I. Od takrat so njene lepe te občudovali milijoni navdušenih obiskovalcev z vsega sveta, med njimi številni modrokrvni veljaki, predsedniki držav in vlad, znanstveniki, umetniki, športniki in množica turistov.

največ prihaja iz Italije, čeprav njihov delež vsako leto nekoliko upade. Raste pa število obiskovalcev z Daljnega vzhoda, ki je že lani presegló desetino vseh gostov, njihovo število in delež pa se letos le še povečujeta.

Postojnska jama danes predstavlja najpomembnejšega turističnega ponudnika v Sloveniji in širše, saj jo obišče tretjina gostov, ki potujejo po Sloveniji, je poudaril predsednik uprave Postojnske jame Marjan Batagelj.

Poleg glavne nagrade je jubilejni gost dobil tudi ročno kovan kipec človeške ribice in numizmatični komplet z dvema kovancema, ki nosita motiv Postojnske jame, take nagrade pa sta bila deležna tudi »osmoljenca« Sofie Steffens in Wang Jian Qui.

sta kupila vstopnico pred in za njim.

Piatkiewiczu so za nagrado podelili vikend-

nasmehnila prav njemu.

Vedel je, da je Postojnska jama zelo znana, vendar si ni predstavljaj,

Lani si je Postojnsko jamo ogledalo več kot pol milijona obiskovalcev, med njimi jih še vedno

NOVICE IZ SLOVENIJE

OPTIMIZEM BONITETNE HIŠE

Bonitetna hiša Standard & Poor's (S&P) je potrdila bonitetno oceno Slovenije, ki tako ostaja pri A-. Ob tem v agenciji ohranjajo stabilne obete za oceno slovenskega državnega dolga. V S&P menijo, da se je okvir sprejemanja ukrepov ekonomske politike stabiliziral, pričakujejo pa tudi nadaljnji napredek pri uravnoteževanju javnih financ in strukturnih reformah.

LETNA SLOVESNOST PRI RUSKI KAPELICI

Na nedeljski slovesnosti ob Ruski kapelici pod Vrščem v spomin na ruske vojne ujetnike, ki so se ponesrečili pri gradnji ceste čez prelaz, se je zbralo okrog tisoč ljudi. Zbrani visoki slovenski in ruski predstavniki so ob tej priložnosti izpostavili odlične prijateljske vezi med državama na različnih področjih ter se zavzeli na nadaljnje sodelovanje.

POLETJE JE VROČE PREDVSEM NA AVTOCESTAH

Na slovenskih cestah so zaradi povečanega prometa v času letnih dopustov kot tudi zaradi prometnih nesreč nastajali večkilometrski zastoji. Na podravski avtocesti je bil preteklo soboto dopoldne 15 kilometrov dolg zastoj, prav tako pred predorom Karavanke v smeri Slovenije. Slednji je bil zaradi okvarjenega vozila nekaj časa tudi zaprt. Vozniki so morali kar nekaj časa čakati tudi na mejnih prehodih s Hrvaško.

SPET BO MOGOČE PLAČEVATI Z DINERSOM

Banka Slovenije je družbi ErsteCard, ki je novi lastnik franšize DinersClub Slovenija, izdala dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija. ErsteCard je pred dnevi že začel postopke, ki bodo omogočili odplačilo Dinersovega dolga do trgovcev.

PO SVETU

OBTOŽBA STROJEVODJE

Strojevodja vlaka, ki je sredi minulega tedna iztiral pred španskim mestom Santiago de Compostela, je bil v nedeljo uradno obtožen povzročitve smrti iz malomarnosti. 52-letnega Francisca Joseja Garzona Ama je najprej zaslišal sodnik, nato pa so ga po plačilu varščine izpustili na prostost. Do nesreče naj bi sicer prišlo zaradi previsoke hitrosti vlaka. Vendar po besedah španske ministrice za razvoj Ane Pastor podrobnosti o nesreči še niso znane. Nesreča je doslej terjala 79 življenj.

KARTICE V EU

Evropska komisija je predlagala nova pravila o medbančnih provizijah pri uporabi plačilnih kartic. Z njimi želi izboljšati konkurenco na trgu in omogočiti ugodnejše nakupe potrošnikom. Tako predlaga omejitev medbančnih provizij pri transakcijah s kreditnimi karticami. Pri plačilu s karticami mora trgovec banki, prek katere je sprejel plačilo, plačati provizijo. Za debetne kartice je ta visoka v povprečju od dva do tri odstotke, za kreditne od tri do pet. Trgovci kartične provizije običajno skrivajo v ceno blaga, ki ga podražijo za vse potrošnike. Na leto tako evropski trgovci plačajo približno 13 milijard evrov, od katerih gre približno 70 odstotkov za medbančne provizije. Te bankam prinašajo milijardne dobičke, saj ne izražajo njihovih dejanskih stroškov. Sedanji sistem po mnenju kritikov omejuje konkurenco in tistim, ki bi ponudili ugodnejše storitve, onemogoča vstop na trg. Komisija zato predlaga omejitev medbančnih provizij pri plačevanju z debetnimi karticami na 0,2 odstotka, za kreditne kartice pa na 0,3 odstotka. V 22-mesečnem prehodnem obdobju bodo omejitve veljale le za čezmejne transakcije, pozneje pa tudi za domače.

NESREČA NA AVTOBUSU

Na jugu Italije je prišlo do hude prometne nesreče, ki je zahtevala najmanj 39 smrtnih žrtev in deset ranjenih, med njimi so tudi otroci. Nesreča se je zgodila v nedeljo zvečer med krajema Iripino in Baisano. Vzrok še ni znan, preiskujejo pa, ali je voznika, ki je v nesreči umrl, doletela srčna kap. Po nekaterih domnevah bi lahko imel avtobus zaradi okvarjenih zavor preveliko hitrost, neki preživeli potnik pa je poročal tudi o eksploziji pnevmatike. Turistični avtobus je sicer najprej trčil v kolono stoječih avtomobilov, nato pa prebil ograjo in padel z mostu 30 metrov globoko.

HRVAŠKA

Med 111 evropskimi pripornimi nalogi, ki jih je Hrvaška po vstopu v Evropsko unijo dobila od drugih članic povezave, se slabih 20 primerov nanaša na dogodke pred avgustom 2002. To pomeni, da hrvaška policija teh osumljenih ne bo privedla. Med njimi je tudi nekaj osu-

PISALI SMO PRED 50 LETI

LJUBLJANSKI NADŠKOF VOVK UMRL

Od stolnega kapitlja v Ljubljani je prišlo dne 11. Julija t. l. telegrafsko sporočilo, da je v slovenski prestolnici dne 7. Julija 1963 umrl v 63. Letu starosti nadškof msgr. Anton Vovk. Žalostna novica se je hitro razširila po vseh slovenskih naseljih na področju Vel. Buenos Airesa in je rojake zelo potrla. Kajti demokratski slovenski izseljenci so msgr. Vovka spoštovali ne samo kot svojega nadpastirja, ampak tudi kot človeka, ki ga je božja Previdnost dala slovenskemu narodu v najtežji dobi njegovega življenja, da mu z osebnim zgledom daje pogum za prenašanje neizmernega gorja, ki ga povzroča komunistična diktatura tako posameznikom, ki ne marajo kloniti pred njo, kakor tudi vsemu slovenskemu narodu. ...

SLOVENC V ARGENTINI OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V družini Antona Krajnik in njegove žene ge. Marinke roj. Poglajen so dobili hčerko Bernardko; družino Tomislava Štrfiček in njegove žene ge. Antonije roj. Godec je pa razveselila hčerka Irena. Srečnima družinama naše čestitke.

RAMOS MEJIA

Koncert slovenske pesmi. Preteklo soboto zvečer je na prosvetnem večeru v Slomškovem domu tercet in kvartet Finkovih z izbranim programom pripravil večer – koncert - kakršnih v zadnjih letih zelo pogreša slovenska skupnost. ...

Enotnost v različni izgovorjavi, natančna kontrola jakosti posameznih glasov, piano (posebno), neprisljuna interpretacija in čista intonacija odlikujejo tako tercet kot kvartet, zato nudijo poslušalcem poseben užitek.

Navdušeno ploskanje in šopka rdečih nageljnov, ki jih je prejel kvartet, je dokaz, kako dobro sprejeta je bila ta prireditev.

SAN MARTIN

Slovenski dom v San Martinu je izgubil zavednega in zvestega člana. Dne 10. Julija je namreč umrl g. Rudolf Jože, bivši župan iz Blok, ki se je vedno udeleževal prireditev slovenskega doma. ...

(Svobodna Slovenija, 18. Julija 1963 - Št. 29)

mljencev kaznivih dejanj, katerih izročitev zahteva Slovenija. Hrvaški sabor je namreč le dva dni pred vstopom države v Evropsko unijo omejil izročitev svojih državljanov na zgolj tiste, ki so kazniva dejanja storili po 7. avgustu 2002, ko je Hrvaška sprejela zakon o sodelovanju s članicami povezave v kazenskih postopkih. Potem ko je sabor sprejel sporno omejitev, je namreč sledilo ostro opozorilo iz Bruslja, v katerem je komisarka za pravosodje Vivien Reding zagrozila z ukrepi po 38. členu pristopne pogodbe. Ti veljajo, če Hrvaška ne izpolnjuje obveznosti, ki jih je sprejela med pogajanjem. Redingova je omenila tudi sankcije, čeprav ni znano, kakšne naj bi bile.

VOLITVE NA CIPRU

Na parlamentarnih volitvah, ki so v nedeljo potekale na Severnem Cipru, je slavila Republikanska turška stranka. A levosredinska stranka bo za potrebno večino v parlamentu potrebovala vsaj eno koalicijsko partnerico. To pomeni, da se bo republikanska stranka pri sklepanju koalicije morala obrniti na desnosredinsko Demokratično stranko, ki je prejela 23,1 odstotka glasov in s tem 12 sedežev, ali pa na nacionalistično Stranko narodne enotnosti, ki je osvojila 27,16 odstotka glasov in 14 poslanskih mest.

RESUMEN DE ESTA EDICION

CARINTIA-KOROŠKA

En la región de Carintia (Austria) se realizaron elecciones para elegir al presidente del Consejo Nacional de los eslovenos de Carintia. El candidato Dr. Valentin Inzko obtuvo el 75% de los sufragios, mientras que la otra candidata Angelika Mlinar recibió el 25% de los votos. Con este resultado el Dr. Inzko ocupará la presidencia durante cuatro años. De la elección participó algo menos de un 40 por ciento de los habilitados. Recordemos, que el Dr. Inzko fue electo en 2010 para ocupar el mismo cargo, tras ser electo por la Asamblea Nacional de representantes (esta vez fueron los ciudadanos quienes lo votaron). El Dr. Inzko fue entre 2005 a 2009 embajador de Austria en Eslovenia y en 2009 se convirtió en el representante de la UE en Bosnia y Herzegovina. Está casado con la mezzosoprano Bernarda Fink (eslovena nacida en la Argentina). (Pág. 1)

FESTEJOS Y FOGÓN

El sábado 29 de junio, el curso de idioma esloveno Baragova šola festejó los 22 años de la independencia de Eslovenia con el canto del himno nacional. Los alumnos de 5º y 6º año recitaron una poesía de Elizabeth Kremžar y luego los alumnos cantaron dos canciones. La directora del curso explicó que la idea de nación y su sentimiento de pertenencia, es algo que se construye en el corazón de cada uno, desde el amor a la palabra eslovena y el orgullo de ser descendientes de Eslovenia. A la noche siguiente (el domingo 30 de junio pasado) se reunieron en el patio alrededor del fogón para cantar – siguiendo una tradición en homenaje a San Pedro y San Pablo. El clima no ayudó mucho y con las gotas de lluvia muchos optaron por regresar a sus casas. (Pág.)

CONMEMORACIÓN

Luego de la misa, el último domingo de junio, los eslovenos de Pristava (Castelar) rindieron homenaje a las víctimas de la revolución comunista en tierra eslovena. Las reflexiones alusivas estuvieron a cargo del Prof. Tine Vivot. En el escenario se recitaron poesías. Las mismas se conectaban con pasajes históricos que a su vez fueron acompañados por canciones de la guardia nacional interpretadas en vivo. (Pág. 3)

BERNAL: NUEVA COMISIÓN

Desde la Asociación Mutual Eslovena Transmurana de Bernal nos informan que debido al lamentable fallecimiento de su presidente Sr. Juan Banko y de acuerdo a los Estatutos vigentes y a la Asamblea General Ordinaria ha quedado constituida la Comisión Directiva para el periodo 2013-2014. Sus miembros se detallan a continuación: presidente: Esther Cmor; vicepresidente, Analía Čuček; secretario, Miriam Banko; tesorero, Javier Fereyra; vocales: Oscar Skrilec, Verónica Cmor, Roberto Mislej; vocales suplentes: Pablo Armocida y Leonardo A. Fazio; órgano fiscalizador: Néstor Pacha, Carlos A. Cmor y Carlos Cigoj; organismo fiscal suplente: María V. Templan y Norma B. Ruiz. Para cualquier difusión o información agradecemos comunicarse al (011) 4 251 2649 y/o amet.bernal@gmail.com ó ecmor2000@yahoo.com.ar

DESPEDIDA A UN AMIGO

Hace.... falleció el poeta Branko Rebozov, socio de la Acción cultural eslovena, co-editor de la publicación Entre siglos, traductor, amigo, domobranec. En su memoria Vinko relata sobre la última colección de poemas que presentase el 1º/9/2012 en Centro esloveno de la Cdad. de Bs. As. "Črn plamen" es un libro de 90 páginas en las cuales hay 40 poemas-testimonios, a través de los cuales comunica la verdad sobre la tragedia eslovena. En sus canciones prevalece el contenido sobre la métrica y la rima. El libro no está dirigido a la venta sino más bien a su familia, amigos y conocidos. El diseño lo realizó el hijo de Branko e incluye una breve biografía del autor. En la dedicatoria se puede leer "en recuerdo a la guardia nacional eslovena...". La colección está dominada por los temas de la muerte, el terror, la violencia y la injusticia. La palabra es su terapia. (Pág. 4)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Propietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Franci Znidar / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar in esloveniau@gmail.com

Za Društvo ZS: Franci Znidar / Urednik: Tone Mizerit
Sodelovali so še: Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Luciana Servin Čeč, Marko Čeč, Ana Marija Klanjšček Hren, Gabriela Bajda Križ, Esther Cmor, Viktor Leber in Vinko Rode.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino, \$ 600.-; pri pošiljanju po pošti: sivi papir, \$ 820.-; beli papir \$ 930.-; Bariloche; \$ 785.-; obmejne države Argentine, 250.- US dol.; ostale države Amerike, 280.- US dol.; ostale države po svetu, 300.- US dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto, 200.- US dol. za vse države. Dolg za letnike v zaostanku se plača po ceni naročnine tekočega leta. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**
Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
 EVT Leg. 12618
 Dis. 2089
 de Lucía Bogataj
 Monseñor Marcón 3317 B, San Justo
 Tel. 4441-1264/1265
GREGOR BATAGELJ, turistični vodnik v Sloveniji. Slovenski/španski jezik. Mob.: +386-(0)31-567-098. E-naslov: mgbatagelj@gmail.com

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474.

ADVOKATI
Dobovšek - odvetniki
 Somellera 5507 - C1439AAO - Capital Federal - Tel/Fax 54-11-4602-7386 E-mail: estudio@estudiodobovsek.com.ar
Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik. Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 / 15-4088-5844 - mariana.poznic@gmail.com
Dra. Ana C. Farreras de Kocar - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y Jueves de 15 a 18 hs. Belgrano 181 - 6º B (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4469-2318 Cel.: 15-6447-9683 e-mail: farrerasanac_te@yahoo.com.ar

GASTRONOMIJA
 od torika do vključno sobote od 19. ure naprej. Praznovanja, obletnice, srečanja. Cene ugodne, pristna domača hrana in kvalitetna postrežba.
Apetit
 sabor europeo
 Rezervacije: 4658 4 1 5 8 .
 Avellane-da 450, Ramos Mejía, Buenos Aires.

Planika catering - Ani Rode
 Slovensko in mednarodno pečivo po naročilu - Tel.: 4655-4422 ali 15-4073-3495

POSREDOVANJA
PATAGONIA Storitve
 María Cristina Breznikar Rant s.p. Vaš kontakt v Sloveniji. Osebna potovanja. Vzpostavimo stik med sorodniki. Pokojninski postopki, najemnine in več drugih storitev. E-mail: patagonia.storitve@yahoo.com

VALUTNI TEČAJ V SLOVENJI 30. julija 2013

1 EVRO	1,33 US dolar
1 EVRO	1,36 KAD dolar
1 EVRO	7,38 ARG peso

OBVESTILA

SOBOTA, 3. avgusta:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Veseloigra Kje je meja, prispevki za patra Petra Opeka, ob 20. uri v Našem domu.

NEDELJA, 4. avgusta:
Mladinski dan v Slomškovem domu

ČETRTEK, 8. avgusta:
Redni sestanek Zveze slovenskih mater in žena, ob 15.30 v Slovenski hiši.

SOBOTA, 10. avgusta:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši. Ta dan bo razdelitev spričeval.

Ob taktu barv, v Slovanskem domu v San Martinu, ob 20. uri.

NEDELJA, 11. avgusta:
Kje je meja - veseloigra s pesmijo in plesom, ob 18. uri na Pristavi. Nato

večerja.

ČETRTEK, 15. avgusta:
ZSMŽ San Martín vabi na mesečni sestanek v Domu ob 16h. Govorila bo ga. Ana de Boldoni o prvih znakih bolezni Alzheimer. Vsi lepo vabljeni!

SOBOTA, 17. avgusta:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Café concert v Slomškovem domu

NEDELJA, 18. avgusta:
Romanje v Lourdes, ob 10. uri Av. La Plata 3757, Santos Lugares, Bs. As. (ta dan ne bo krajevni sv. maš).

SOBOTA, 31. avgusta:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 1. septembra:
47. obletnica Zveze slovenskih mater in žena.

OSEBNE NOVICE

Krst

V soboto 27. julija, je bil krščen v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Gastón Pérez**, očka je Guillermo Adolfo mamica pa Silvija roj. Mežnar. Botra sta bila Oscar Darío Placereano (nadomeščal ga je Tone Mežnar) in Xoana Mabel Gómez. Krstil ga je delegat Jure Rode. **Staršem želimo srečo!**

Smrt

V Martín Coronado je umrla **Francka Žagar roj. Vomberger** (84) in v La Lucila pa **Ciril Pergar** (87). Naj počivata v miru!

17. avgusta ob 20.30 uri
 v Slomškovem domu
 Castelli 28, Ramos Mejía

Vstopnice v predprodaji

SLOVENCİ IN ŠPORT

DRUGIČ EVROPSKI PRVAK

Slovenski jadralca Vasilij Žbogar (foto) je drugič v karieri postal evropski prvak.

Potem ko je bil pred desetimi leti v Splitu najboljši v laserju, mu je uspeh uspelo ponoviti tudi v razredu finn, ki se je končalo v nemškem Warnemündu.

KOZMUS SE Z ZMAGAMI PRIPRAVLJA

Primož Kozmus, najboljši slovenski atlet v zgodovini, je na atletskem mitingu EAA v Karlstadu na Švedskem zmagal v metu

kladiva. Orodje je vrigel 77,69 m, vendar s tem izidom v luči svetovnega prvenstva avgusta v Moskvi ni bil povsem zadovoljen.

V Celju, na drugi dan državnega prvenstva v metu kladiva, je tudi zmagal in je z 79,70 m zdaj šesti po izidih sezone na svetu.

'SKORAJ' MEDALJA

Slovenski plavalec Damir Dugonjič je v Barceloni dosegel najboljšo slovensko uvrstitev na svetovnih prvenstvih po osamosvojitvi. Na 100 metrov prsno je osvojil četrto mesto. S časom 59,68 je le za tri stotinke zaostal za bronom, ki je pripadel Brazilcu Felipeju Limi. Zmagal je Avstralec Christian Sprenger (58,79), srebro je pripadlo olimpijskemu prvaku Južnoafričanu Cameronu Van derBurghu (58,97).

3. avgusta v Našem domu ob 20. uri

Vstopnina: prostovoljni prispevki za patra Petra Opeka.

Po predstavi na razpolago večerja.
 Prijave sprejemata:
 ga. Mari Uštar Novljan (tel. 4651-4914, zjutraj)
 in ga. Mici Malavašič Cassullo (tel. 4441-5528).

Kulturno društvo Tuhinj

Josip Ogrinc - Marijan Belina

KJE JE MEJA

veseloigra s pesmijo in plesom

Ponovitev: Slovenska vas, Pristava, Mendoza.

Ob taktu barv XI

Sobota, 10. avgusta 2013

20.00 / Razstavlja

Andrea Quadri Brula

Glasbeni intermezzo: Vokalna skupina Muččas

21.00 / Koncert

Slovenski mendoški oktet

Pevovodja: prof. Diego Bosquet

Gostitelj: **Pevski zbor San Martín**

Pevovodkinja: vokalne skupine Muččas, in pevskega zbora San Martín:

prof. Lučka Marinček Kastelic

Po programu, prijateljsko srečanje.

SLOVENSKI DOM SAN MARTIN
 RAMON CARULLO 1302 - SAN MARTIN, BUENOS AIRES, ARGENTINA
 URAD VLADE RS ZA SLOVENCE V ZAMEJSTVI IN PO SVETU

»Spomni se, o premila Devica Marija, da še nikdar ni bilo slišati, da bi koga zapustila, ki je pod tvoje varstvo pribežal, tebe pomoči prosil in se tvoji prošnji priporočal. S tem zaupanjem hitim k tebi, o devic Devica in Matí.«
 Sv. Bernard

Z žalostjo sporočamo, da nas je dne 22. julija, v 78. letu starosti zapustila naša draga mama

Marica Makovec roj. Sabotič

Iz srca se zahvaljujemo vsem, ki ste nam stali ob strani v tem trenutku. Posebna zahvala delegatu msgr. dr. Juretu Rodetu in župniku g. Pablu Carusu za darovanje pogrebne svete maše. Zahvaljujemo se tudi g. Franciju Cukjatiju za redno obiskovanje in prinašanje sv. zakramentov.

Priporočamo jo v molitev in blag spomin.

Žalujoči:

hčeri **Mari** z možem **Albertom** in **Lučka** z možem **Damianom**; vnuki: **Klara, Branko, Ivan, Alenka, Nico, Milena, Janika** in **Mati** ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Cipoletti, Slovenija, Italija.

Moja duša poveljuje Gospoda,
 moje srce se raduje v Bogu, mojem zveličarju.

Z globoko žalostjo sporočamo, da je v nedeljo 14. julija odšel k Gospodu naš mož, oče in stari ata

Domobranec SLAVKO REVEN

Zahvaljujemo se gospodu Tonetu Burju CM, gospodu Sergio-tu Plana CM, gospe Mari Urbanija za poslovilne besede na pokopališču v imenu vseh upokojencev in vsem, ki so za njega skrbeli in prišli na zadnje slovo. Priporočamo ga v molitev.

Žalujoči:

žena **Slavka Gale**;
 hčerka **Tatjana**;
 zet **Claudio**;
 vnuka **Roman** in **Carla**

Lanús - Vrhnika